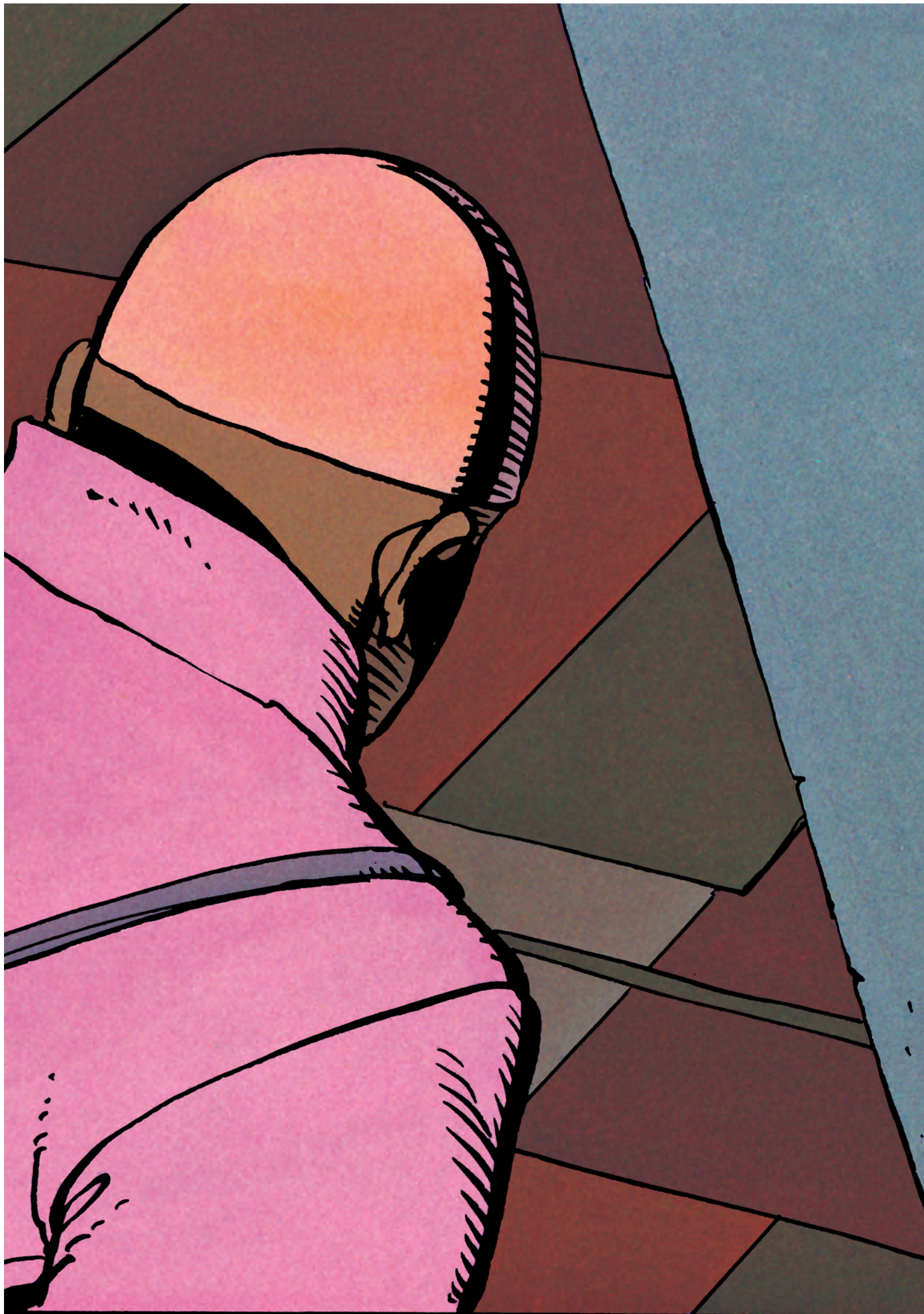

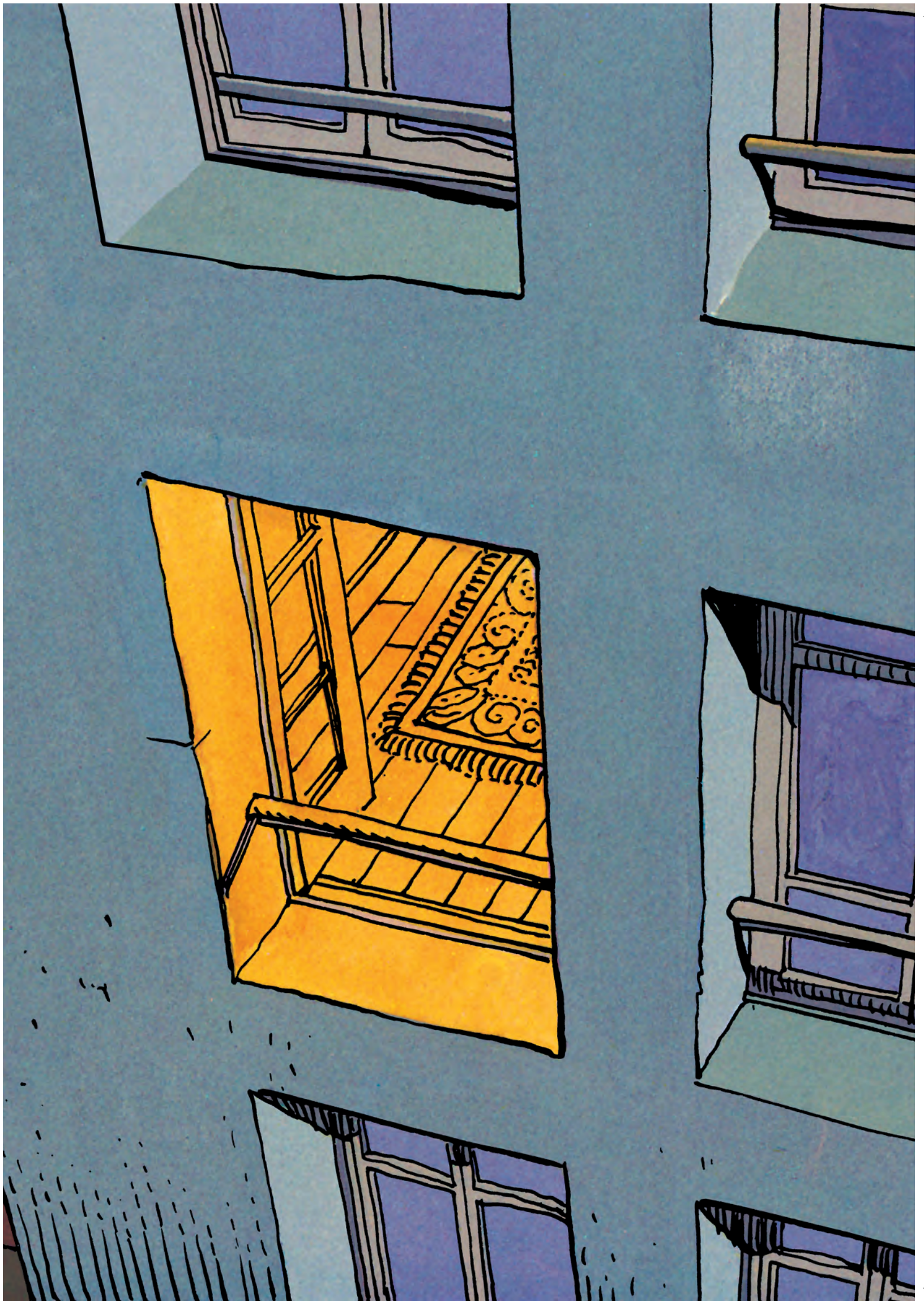
СВЕТ ЕДЕНЕ

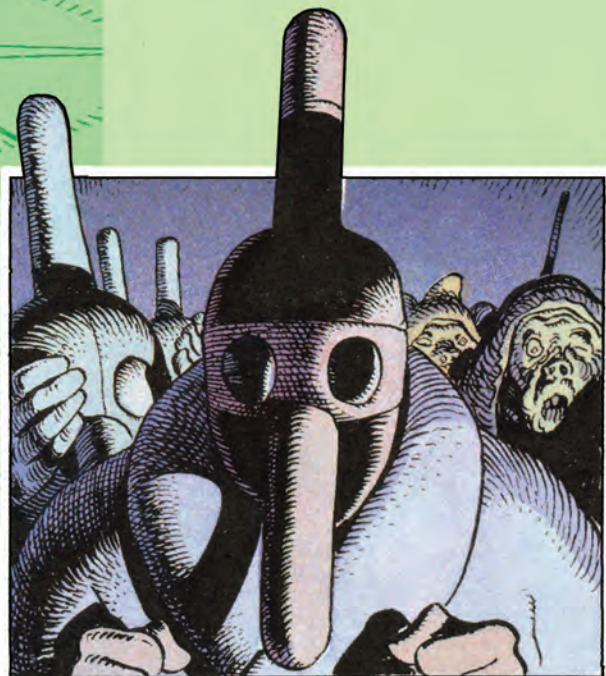
Превео Илија Чанак

МЕБИЈУС

Библиотека ЗОНА
Књига 11

Мебијус: СВЕТ ЕДЕНЕ

Наслов оригинала:
Moebius: Le Monde d'Edena

1. Sur l'étoile

Couleurs: Bernard Hugueville, Frayzic, Domdom & Moebius,
sauf pour Réparations, couleurs : Claudine Giraud & Moebius.
Прво издање: Les Humanoïdes associés (1983)

2. Les Jardins d'Edena

Couleurs: Moebius
Прво издање: Casterman (1988)

3. La Déesse

Couleurs: Florence Breton & Moebius
Прво издање: Casterman (1990)

4. Stel

Couleurs: Moebius
Прво издање: Casterman (1994)

5. Sra

Couleurs: Claire Champeval & Moebius
Прво издање: Casterman (2001)

6. Les Réparateurs

Couleurs: Moebius
Прво издање: Casterman (2001)

Sur l'étoile: © Aedena, 1985

Les Jardins d'Edena: © Casterman, 1988

La Déesse: © Casterman, 1990

Stel: © Casterman, 1994

Sra: © Casterman, 2021

Les Réparateurs: © Casterman, 2001

Le Monde d'Edena (complete edition): © Casterman, 2022

Photo page 408 © Benoît Mouchart

All rights reserved.

СТАЛКЕР

ГЛАВНИ УРЕДНИК: Милан Јовановић

ПРЕВОД: Илија Чанак

ЛЕКТУРА: Агенција Махачма

УПИС: Владимир Орешчанин

РЕТУШИ: Игор Маловић

ДИЗАЈН: Ивица Стевановић

ШТАМПА: Предузеће Публикум д. о. о., Шимановци

Милан Јовановић ПР Сталкер

e-mail: info@stalker.rs

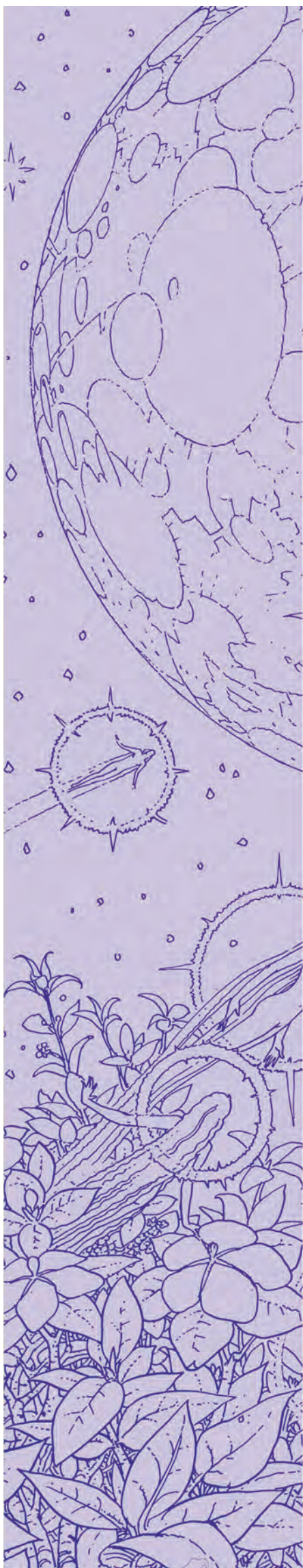
www.stalker.rs

ЦИП – Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

ИСБН 978-86-6108-021-0

COBISS.SR-ID 151407625

САДРЖАЈ

ПРЕДГОВОР

Рекреирати свет **7**

ПРОЛОГ

Ремонт **25**

СВЕТ ЕДЕНЕ

На звезди **33**

Вртови Едене **75**

Богиња **129**

Стел **213**

Сра **291**

ОКО ЕДЕНЕ

Видети Напуљ **359**

Умрети и видети Напуљ **363**

Планета Бис **377**

ЕПИЛОГ

Репаратори **400**

[СЛЕДИ]

СТРИП_ВАН
.....у табаних стаза

РЕКРЕИРАТИ СВЕТ

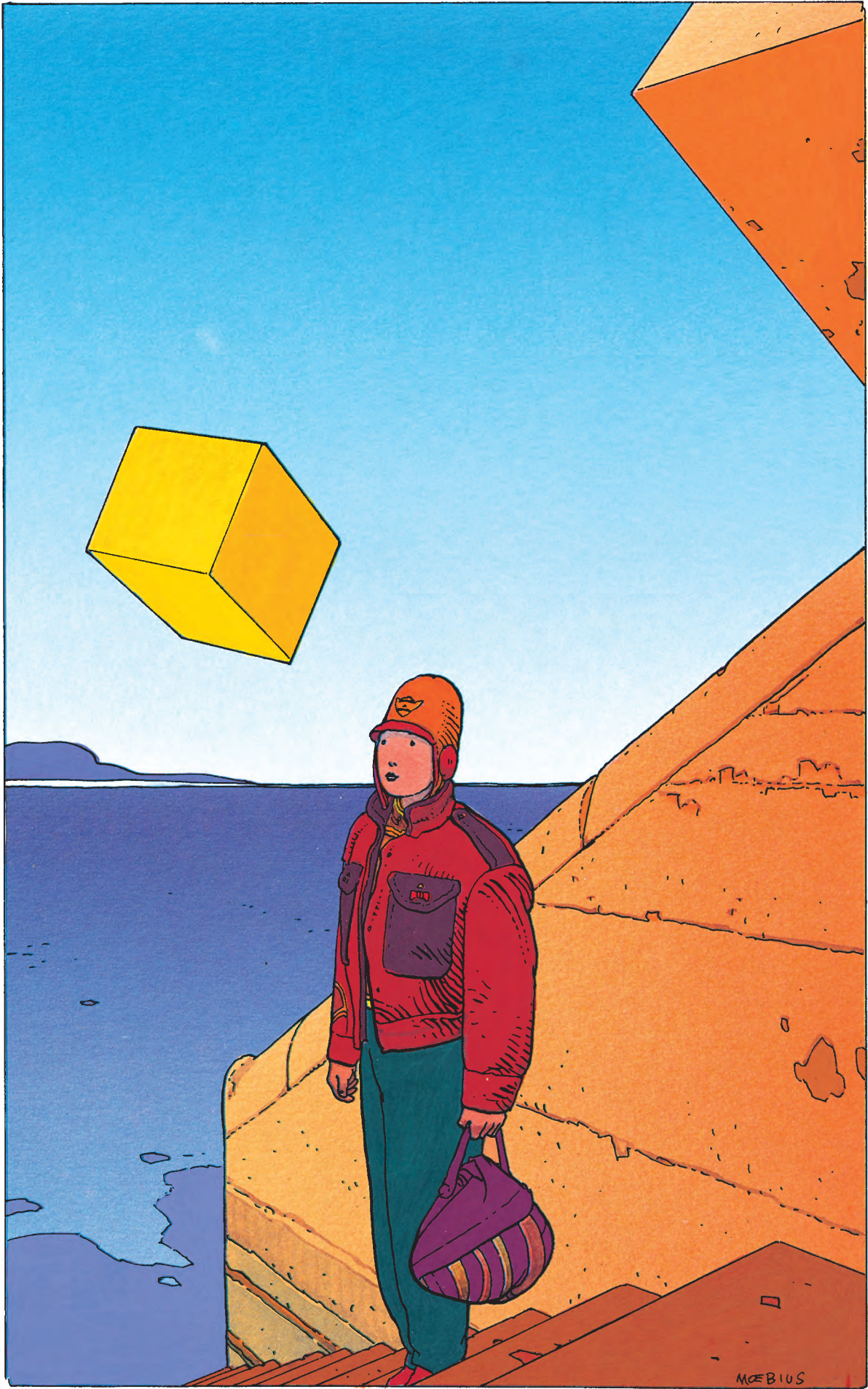
Од Жироа до Мебијуса

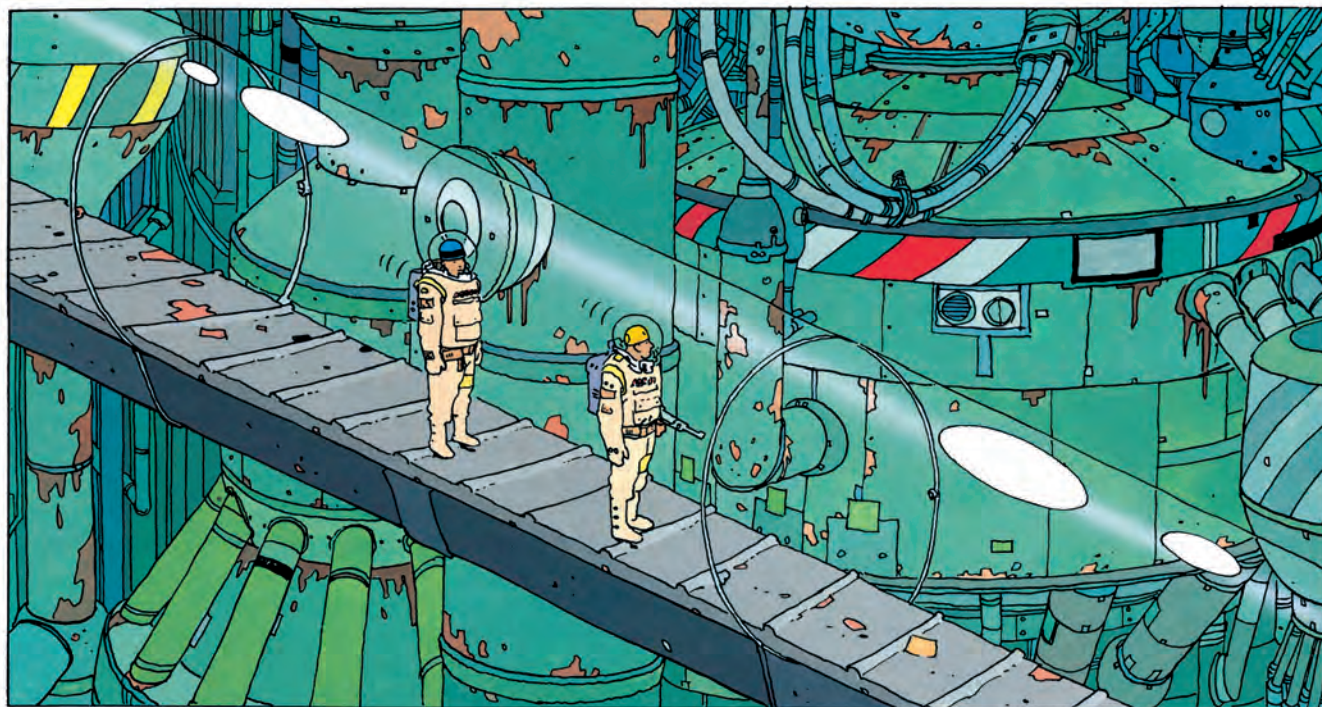
Године 1983, кад је започео рад на првој пустоловини Стела и Атана, Мебијус је већ више од двадесет година објављивао приче које се убрајају у неоспорна ремек-дела светског стрипа. Рођен 8. маја 1938. у Фонтне су Боа под именом Жан Жиро, још од малих ногу показује страст за цртањем, што му омогућава да побегне у свет маште. Иако тврди да му је детињство било срећно упркос разводу родитеља, реалност стварног света не одговара тежњама овог идеалистичног сањара: „Сећам се да сам осетио како ми се детињство завршава непосредно по окончању петог разреда”, причао је Мебијус. „Још сам бројао кликере, а перспектива која ми се пружала у животу ни најмање није деловала сјајно. Као и већина мојих другара, и ја сам ишао ка напорним професионалним активностима. У то доба није било много незапослених, али упркос мом скромном пореклу, осећао сам неку врсту гађења према било ком занимању којим бих прљао руке. С друге стране, цртати сатима без престанка било је нешто што сам веома волео. Стога сам одлучио да ту манију која ми је ометала студије претворим у неку позитивну покретачку снагу. У основи, проблеми с којима

се сусрећемо током нашег постојања готово увек су позиви да се преобразимо и да променимо тачку гледишта на свет.”¹

Пошто је првобитно похађао дописни течај цртања, у шеснаестој години уписује Академију лепих уметности и од 1956. године почиње да објављује вестерне у часописима *Far-West*, *Coeurs Vaillants* и још неким за децу у едицији *Fleurus*. Године 1963. започиње стварање пустоловина поручника Блуберија по сценарију Жан-Мишела Шарлијеа. Овај вестерн, који се у наставцима појављује на странама недељника *Pilote*, омогућава му да усаврши графички систем који је усвојио претходних година као помоћник белгијског учитеља Жижеа, за кога је радио туширање епизоде *Луџи за Коронадо* из серијала *Цери Сџиринџи*, објављене у часопису *Spirou*. Ношен тим романеским дахом Шарлијеовог стила писца романа у наставцима, Жиро сликом оживљава двадесетак албума зачињених историјским чињеницама, међу којима су *Рудник лудој Немца*, *Дух са златним мецима* или *Анђeosко лице*, који се у читавом свету једногласно сматрају самим врхом графичког изражавања.

¹ Интервјуи које је Беноа Мушар водио с Мебијусом снимљени су између јуна 1992. и новембра 1995, а објављени у часопису *Les Cahiers de la BD*, број 18, април–јун 2022.

Његови цртежи, урађени енергичним и нервозним потезом четкице, obogaћени су шрафурама и тачкицама изведеним пером како би се згуснуо рељеф његових композиција и истакао драмски интензитет атмосфере. Ова раскошна сага, која током низа година прати еволуцију филмског жанра, лако може да трпи поређење с најбољим филмовима Џона Форда, Хаурда Хокса, Сема Пекинпа или Серђа Леонеа. Међутим, ма колико узбудљиве биле Блуберијеве интриге, оне ипак остају у домену фикције за тинејџере, попут стрипова *Риђобради* или *Танџи* и *Лаведир*, које је Жан-Мишел Шарлије у то доба објављивао у часопису *Pilote*. Појава америчког андерграунд стрипа Роберта Крамба или Гилберта Шелтона отвара, крајем 1960. године, нове перспективе за бројне француске ауторе жељне да се осамостале и отргну од забрана и конвенција које им намећу уредници часописа мислећи да су они искључиво намењени младима. Страствени поклоник фантазије и научне фантастике још од четрнаесте го-

дине, када је преко оца открио часописе *Fiction* и *Galaxie*, Жан Жиро понекад под псеудонимом Мебијус пише неке мање прилагођене приче, попут *Кише махнише* у часопису *Hara-Kiri*, и, нарочито, *Скрејнице* у часопису *Pilote*. У овој последњој причи, објављеној 1974. године, он поставља самог себе у сцену, и то као младог оца породице за воланом аутомобила на путу за острво Ре.

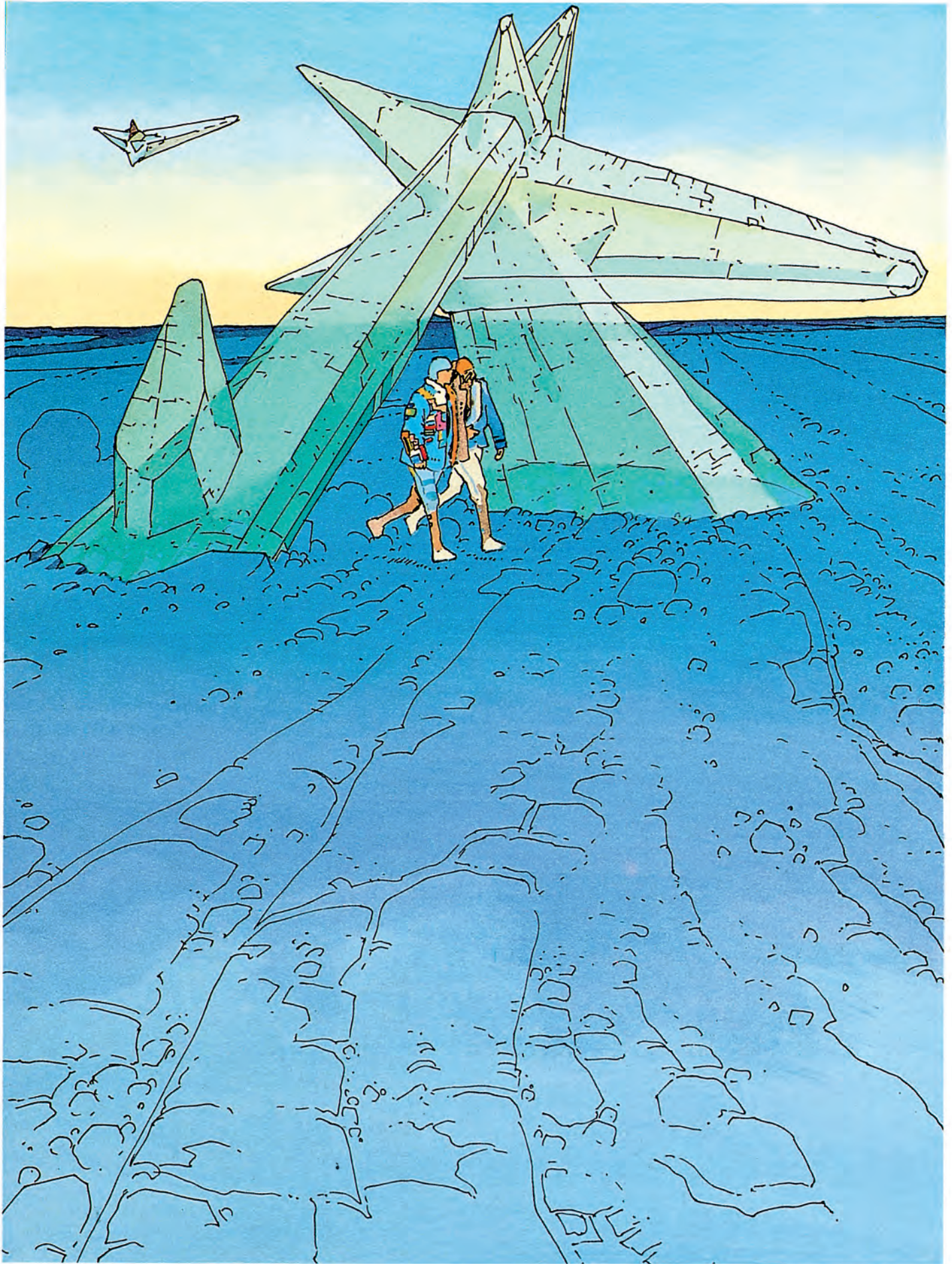
Привидна аутобиографија брзо скреће с пута. Убрзо се читав крајолик изобличује, скрећући причу у необуздану фантазмагорију достојну Х. Ф. Лавкрафта или Филипа Хосеа Фармера. Дословно збуњујуће својим наративним скретањем, ових седам страница нацртаних пером урађено је с толико танчина и пажњом за најситније детаље да би се могло поредити с најбољим гравирама Гистава Дореа. *Скрејница* обележава нову полазну тачку у инспирацији Жана Жироса, који се више не либи да крене било којом стазом коју му његова инспирација диктира.

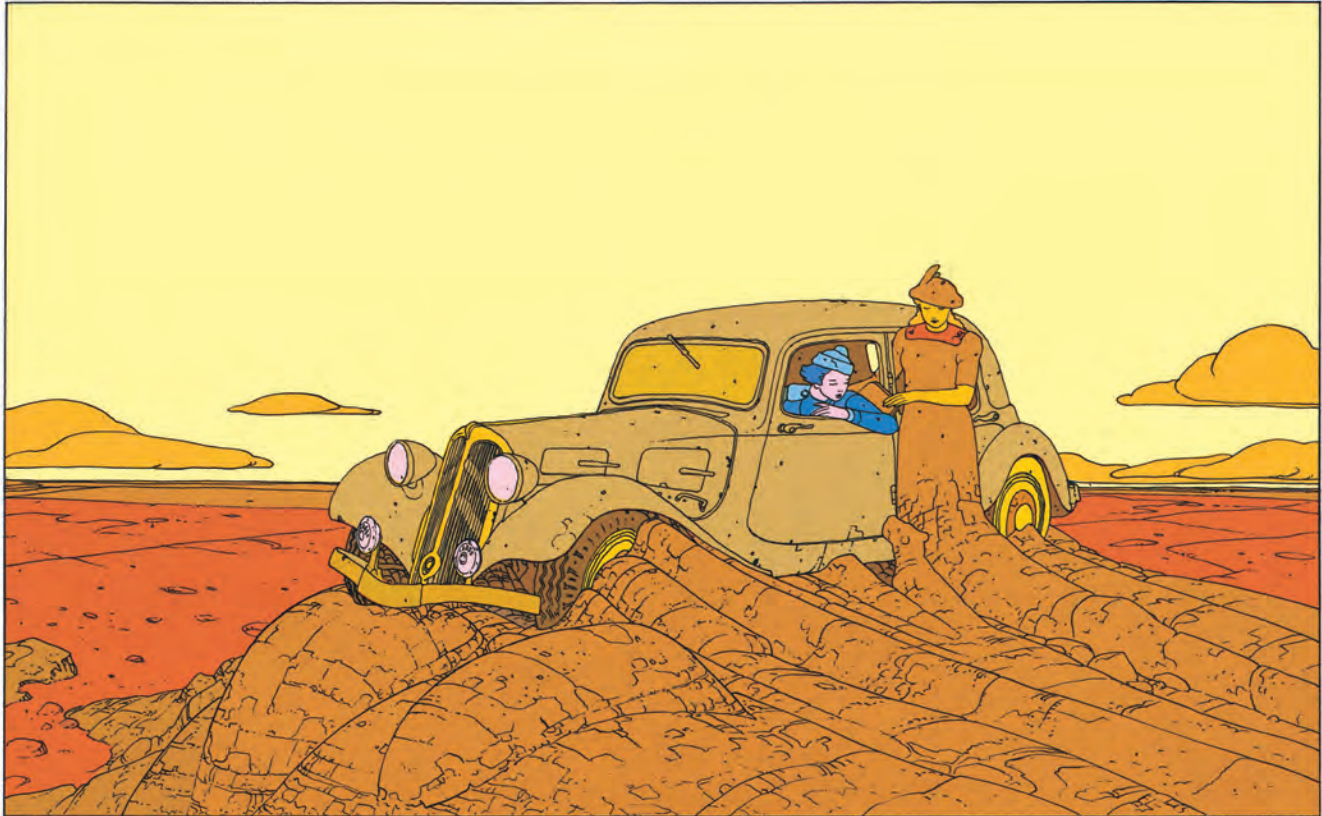
Песник слика

Графичке егзибиције које себи надаље дозвољава потписиваће под именом Мебијус, било да се ради о стрипу, илустрацији, сликарству, било о филму. У друштву Дријеа, Дионеа и Фаркаса, 1974. године оснива *Métal hurlant*, месечни часопис за одрасле у ком се графички експерименти у потпуности ослобађају свих стега, у служби разуздане маште научне фантастике, а све уз примесе рокерског, па чак и панкерског духа. Управо на страницама тог часописа појављују се неке табле Арзака где неки непознати ратник надлеће беспрегледну пустињу на леђима белог птеродактила. Попут Хермејичке тараже, тог импровизованог фељтона без икаквих окова, Мебијусове приче се намећу као манифест естетске и визуелне револуције: „Врло добро се може замислити прича

у облику слона, пшеничног поља или пламена сумпорне шибице”, изнеће уметник своје становиште у вези с тим. Оно што Мебијус мајсторски истражује јесте изражавање у форми аутоматског цртежа којим управља насумичан след тока подсвести, интуиције или сањарија, а не само логика наративне конструкције. Он преко ових графичких поема отвара врата непознатом и, уз дозу пакости и милости мађионичара, позива читаоце да се придруже и промене поглед на појавни облик света. Почетком осамдесетих година Мебијус је веома тражен илустратор, посебно у свету филма. Ридли Скот га позива да се придружи пустоловини *Осмој јуџника*, студио Дизни му поверава осмишљавање концепта сценографије и костима за *Трон*, а редитељ Рене Лалу се надахњује његовим

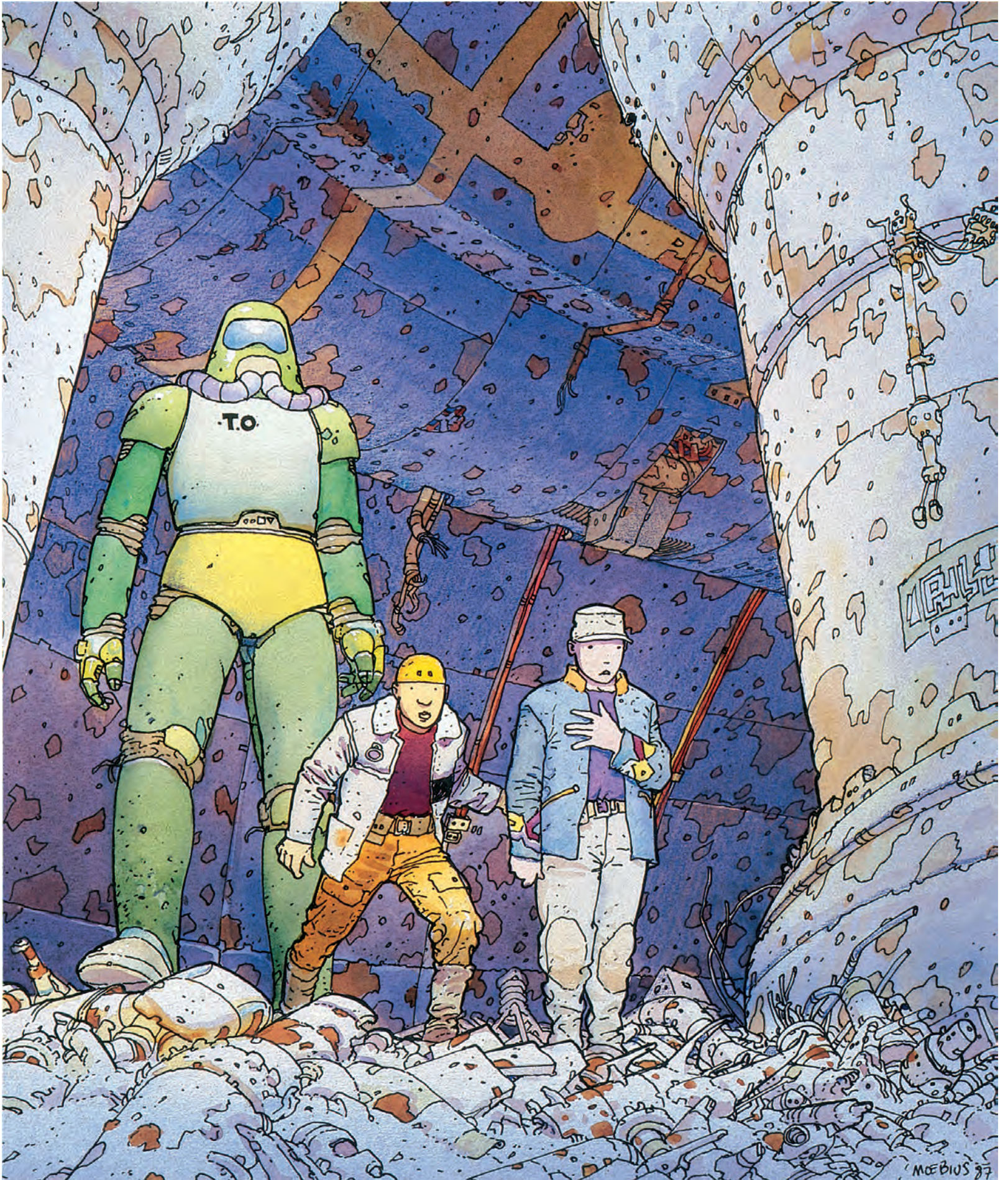
ликовима и његовом књигом снимања за свој анимирани филм *Госпогари времена* (*Les Maîtres du Temps*).

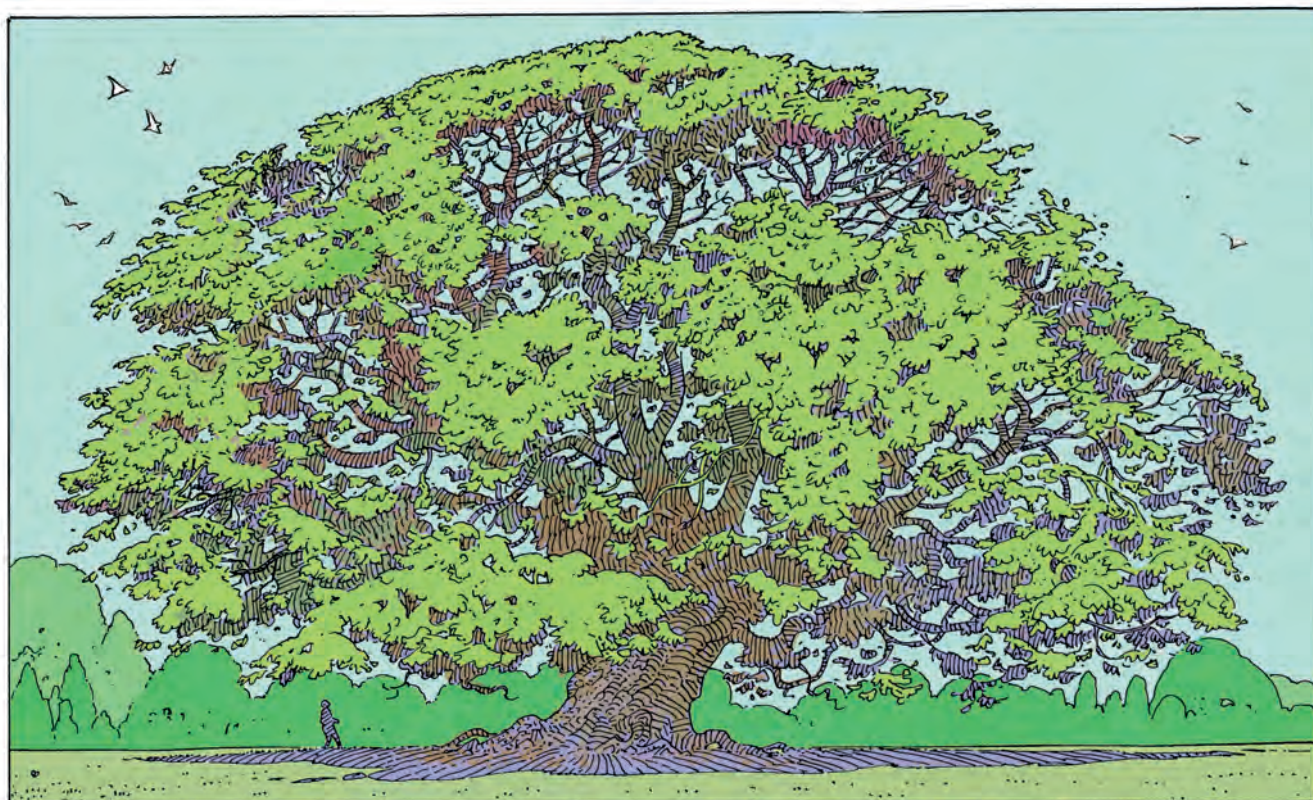
Током рада на трећем тому серијала *Инкал*, по сценарију Александра Жодоровског (или Ходоровског, како је исправна правописна транскрипција имена Alejandro Jodorowsky)², Мебијус од компаније *Сиџроен* добија наруџбину за рекламу. У питању је скромни захтев на шест страна, намењен искључиво да се појави као портфолио за дилере те марке аутомобила. Будући да у томе види прилику да се први пут после три године изрази самостално

без ослањања на сценаристу, Мебијус изокреће упутства и користи ту прилику да понуди причу на тридесет и девет страна: „Рад уметника заснован је на томе да с публиком одржава однос завођења и привлачења“, објашњавао је Мебијус. „У тренутку кад сви очекују да мађионичар извуче зеца из шешира, он пушта голуба да побегне! Прави професионалац, као уметник на трапезу, даје утисак како се излаже опасности иако то није случај. И онда у тренутку кад се стварно нађе у сличној ситуацији, нико то заправо не уочава.“³ У епизоди *На звезди* Мебијус

² Како бисмо покушали да решимо овдашњи необични неспоразум око транскрибовања ауторовог презимена, треба рећи да је, иако рођени Чилеанац, славни редитељ и стрип-сценариста дете јеврејско-украјинских емиграната који су у Чилеу начин писања свог презимена *Ходоровски* променили у *Jodorowsky* како би се у новој средини сачувао исправан изговор. Алехандро је, међутим, потоњу интернационалну, каријеру изградио најпре у Француској, где се његово презиме усталило у француском изговору са почетним словом *Ж*. Отуд и наша рана транскрипција *Жодоровски*. Сам аутор је у духу мистификације своје биографије радије уносио забуну у вези са овим питањем, те је приликом гостовања у београдском Француском културном центру, 2011. године, потврдио да је Жодоровски ваљана транскрипција. У домаћем стрип-издаваштву она је још раније установљена – у првој овдашњој инкарнацији *Инкала*, 1985. године, у издању издавачке куће *Виста*, а под уредништвом Бранка Гаврића и Момчила Рајина. Стрип-издавачи, са изузетком *Маконга*, касније су се махом држали првобитне транскрипције, док су прозна дела овог аутора у српском издаваштву објављивана под презименом Ходоровски. Дакле, у тексту који читате направљен је свестан избор да се задржи нетачна али у стрип-издаваштву уобичајена транскрипција. (Прим. уред.)

³ Интервјуи које је Беноа Мушар водио с Мебијусом снимљени су између јуна 1992. и новембра 1995, а објављени у часопису *Les Cahiers de la BD*, број 18, април–јун 2022.

се не обазире превише на ограничења каква му намеће рад на реклами, са изузетком тог епизодичног аспекта: он аутомобилску компанију спомиње тек у поднаслову (*Сиџроен* крстарење), убацује стари модел *Traction Avant* и закључује причу полетањем два свемирска брода у облику два обрнута латиничка слова „V” – амблема аутомобилске марке.

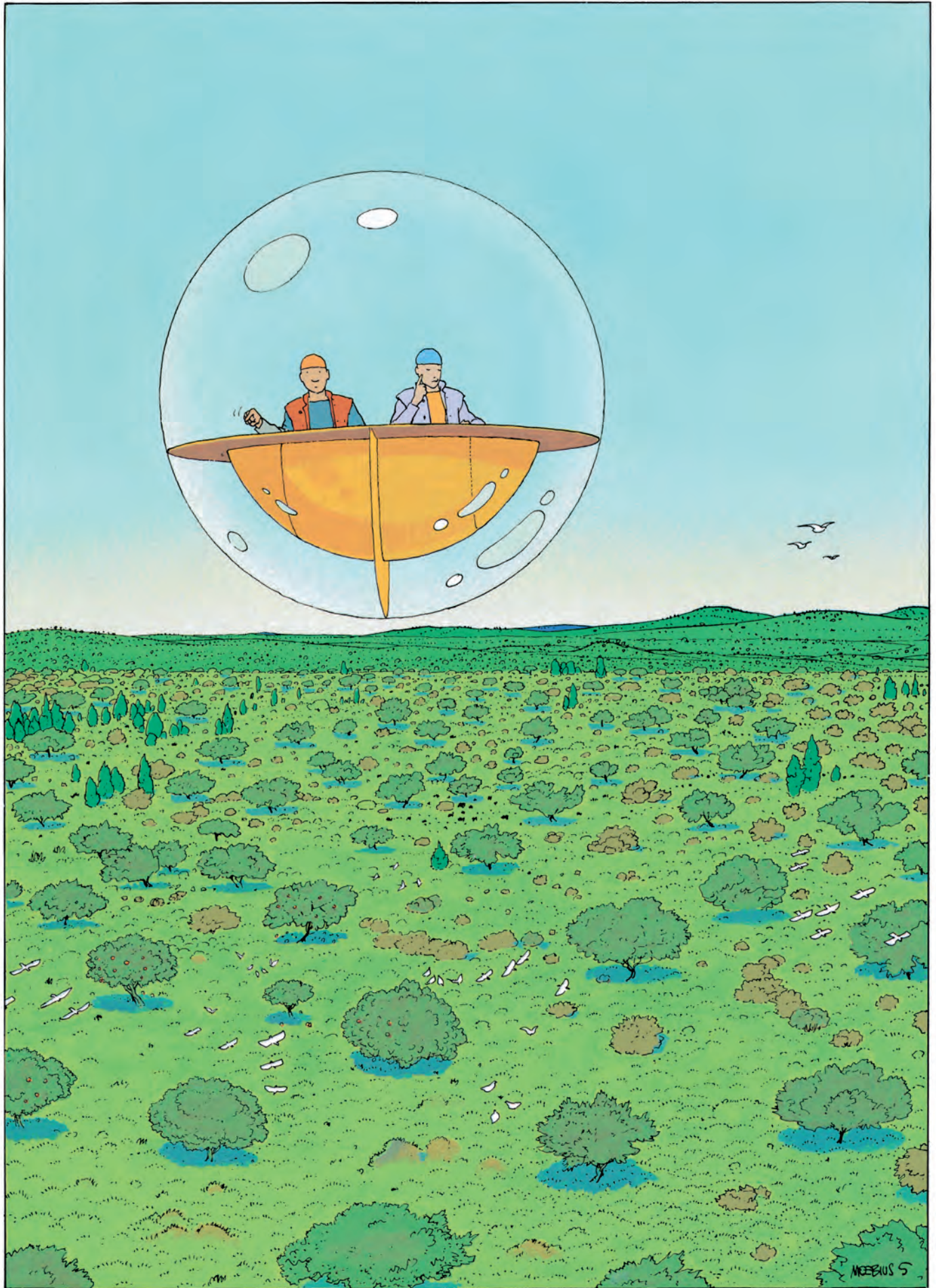
Поново откривена утопија

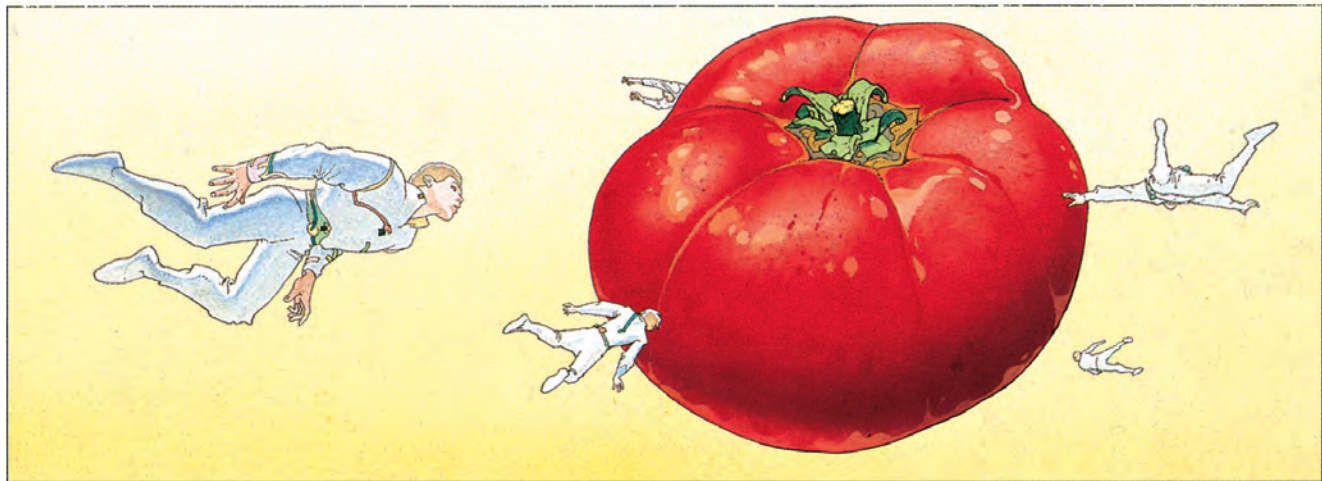
Мимо ових референци, прича нам доста сведочи о инспирацији сличној оној у циклусу *Хермејичка таража*.

Тренутно окружење Стела и Атана своди се на механику и машине. Изашавши из своје летелице, они напредују кроз крајолик без флоре и фауне, у коме доминира само минерални елемент. Једнолична пустиња која као да преовладава планетом више личи на мексичку Сонору него на таласасту Сахару.

Лица два сапутника тако су слабо изражајна да подсећају на најслав-

нијег Ержеовог јунака: то су две неутралне и асексуалне маске, налик на Тинтинове црте лица. Механичари који лутају свемиром, Стел и Атан, делују као да им је једина функција да поправљају оно што не функционише. У том смислу, они су слика и прилика извесних бестелесних ликова франко-белгијског стрипа чија је једина улога успостављање поретка света, не изражавајући никада ниједну тежњу карактеристичну за смртнике. Тандем ће се, међутим, уздићи на други ниво свести након што заузме место у једној пирамиди међу гомилом нељуди. Овај очито симбол просветљења омогућиће им да полете према Едени, планети с рајским именом. Први пут после много година Мебијус завршава ову нову причу с дозом оптимизма и тако разбија очајнички подсмех којим се до тада служио: „Имао сам прилично песимистичну визију судбине која чека свесно биће: сваки покушај бекства од норме,

судбине или стварности деловао ми је као безнадежно предодређен да буде осуђен и кажњен”, објашњавао је Мебијус. „Био је то израз личне блокаде, која ми је наметнута или коју сам самом себи наметнуо. И онда сам једног дана освестио да препричавањем таквих ситуација доприносим њиховом остваривању. Стога сам донео психомагијску одлуку да својим причама више не дајем катастрофичан исход, верујући наивно да ће утицати на извор проблема. То уопште није било тако једноставно, јер откривање симптома никада није довело до излечења. У основи, престао сам да замишљам трагичне крајеве као што престанеш да пијеш или пушиш.”⁴ Приче исписане на страницама циклуса *Егене* могу се читати као облик аскетизма или као одбијање неурозе.

Цртање лишено ега

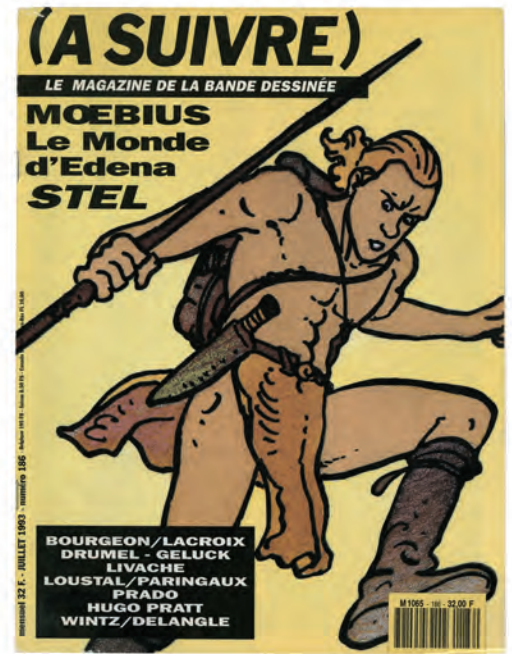
Најочитији показатељ те двоструке тежње почива на прочишћеном графичком систему. Користећи се неупоредиво сведенијим стилем од оног у претходним радовима, уметник настоји да ослободи своје слике свих демонстративних ефеката не би ли достигао што већу објективност: „Цртеж ослобођен ега досеже до чисте

медитативне линије”, појашњава Мебијус. „Апсолут цртежа без ега био би налик цртању круга једнако савршено као помоћу шестара. То није циљ стрипа, чија је превасходна улога да приповеда приче. Заправо, оно што волим да радим јесте да се играм нарацијом, тако да је ускладим са својом личношћу; пронаћи ефекте, али у неким полутоновима, и онда даље водити читаоца, али суптилним и мирним поступцима.”⁵

Године 1985, када се *На звезди* први пут појављује у форми албума који се продаје по књижарама, Мебијус је у Јапану, где учествује на анимираној адаптацији *Малої Нема*. Продукција која се спотиче на бројне списатељске проблеме оставља цртачу потпуно одрешене руке да се посвети својим личним пројектима. Човек Жан Жиро тада пролази кроз буран духовни и интимни период који га води до преиспитивања сопственог поимања света и начина живота, а тиме покреће и питање дотадашњег начина исхране. Читајући изнова *На звезди*, уметник учачава да се потрага његових ликова подудара с његовим личним преиспитивањима: „Имао сам два начина да завршим *На звезди*”, објашњава Мебијус. „Прича се завршавала одласком ликова према

⁴ Исто

⁵ Интервјуи које је Нима Садул водио с Мебијусом објављени су у књизи *Docteur Gir et Mister Moebius* (Éditions Casterman, 2015).

рају. Дакле, или ћемо остати тамо, свако да замисли тај рај, или ћу се као аутор суочити с тим проблемом и ризиковати да осликам тај пронађени рај.”⁶ Прве двадесет четири стране *Вршови Егене* урађене су за двадесетак дана на цртаћем столу који је поставио у својој хотелској соби у Токију.

Прошавши кроз овај период креативног лудила, Мебијус завршава причу у Лос Анђелесу, где се управо био сместио. *Вршови Егене* почињу да се појављују 1988. године у часопису (*A suivre*) за издавачку кућу *Каспирман*. Мебијус ту не даје ново читање Постања, него пре причу о регенерацији засновану на наративним архетиповима типичним за бајку или легенду. Слетевши у задивљујући воћњак, Стел и Атан не гризу воћку спознаје као Адам и Ева. Једино правило које они крше јесте оно које им налаже астронавигација, а то је да „никад ништа локално не конзумираш пре него што се све подробно анализира и тестира у бродској роболабораторији”. Одсечени од сваког контакта с технологијом, Стел и Атан се поново повезују са

својим виталним импулсима како би опстали. „Ако желимо да преживимо, мораћемо да се одвикнемо од свих тих параноја”, узвикује Стел пре него што ће натерати Атана да попије воду коју је узео из реке.

Поново нађена љубав

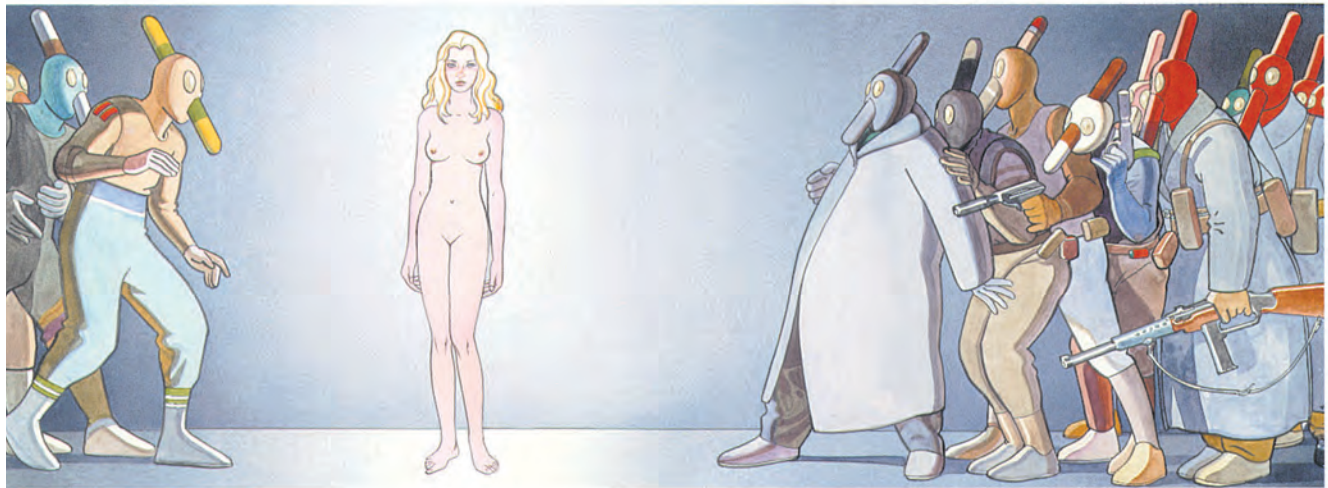
Одбацивши своје вештачко постојање, два лика се хране природним намирницама и коначно преузимају људско обличје: почињу да им расту длаке и уочава се мушко-женска разлика. Атан постаје Атана, а у Стелу се буди жеља за љубављу: „У *Свету Егене*, као и у *Инкалу*, видимо ликове који се воле”, поверава се Мебијус. „Заинтригирао ме је то што никад нисам приказао никаква сентиментална осећања изван саркастичног угла. Сада пак моји ликови не само да имају осећања него та осећања постају покретач приче.”⁷ Овај нови наратив управо кореспондира с тренутком када је Жан Жиро срео Изабел Шамвал, која ће му постати друга жена и мајка његове деце, Рафаела и Наусикаје. И док се Мебијус одриче своје графичке чистоће како би

⁶ Исто

⁷ Исто

процветао у новом буђењу чула, Стел се враћа у неандерталско стање. Обучен у једноставан огртач и наоружан ножем, вођен је у сну извесним учитељем Бургом. Ако црте лица овог иницираног странца подсећају на Мајора Грубера у *Херметичкој таражи*, његови мистични говори одзвањају учењима Кастанединог Дон Хуана.

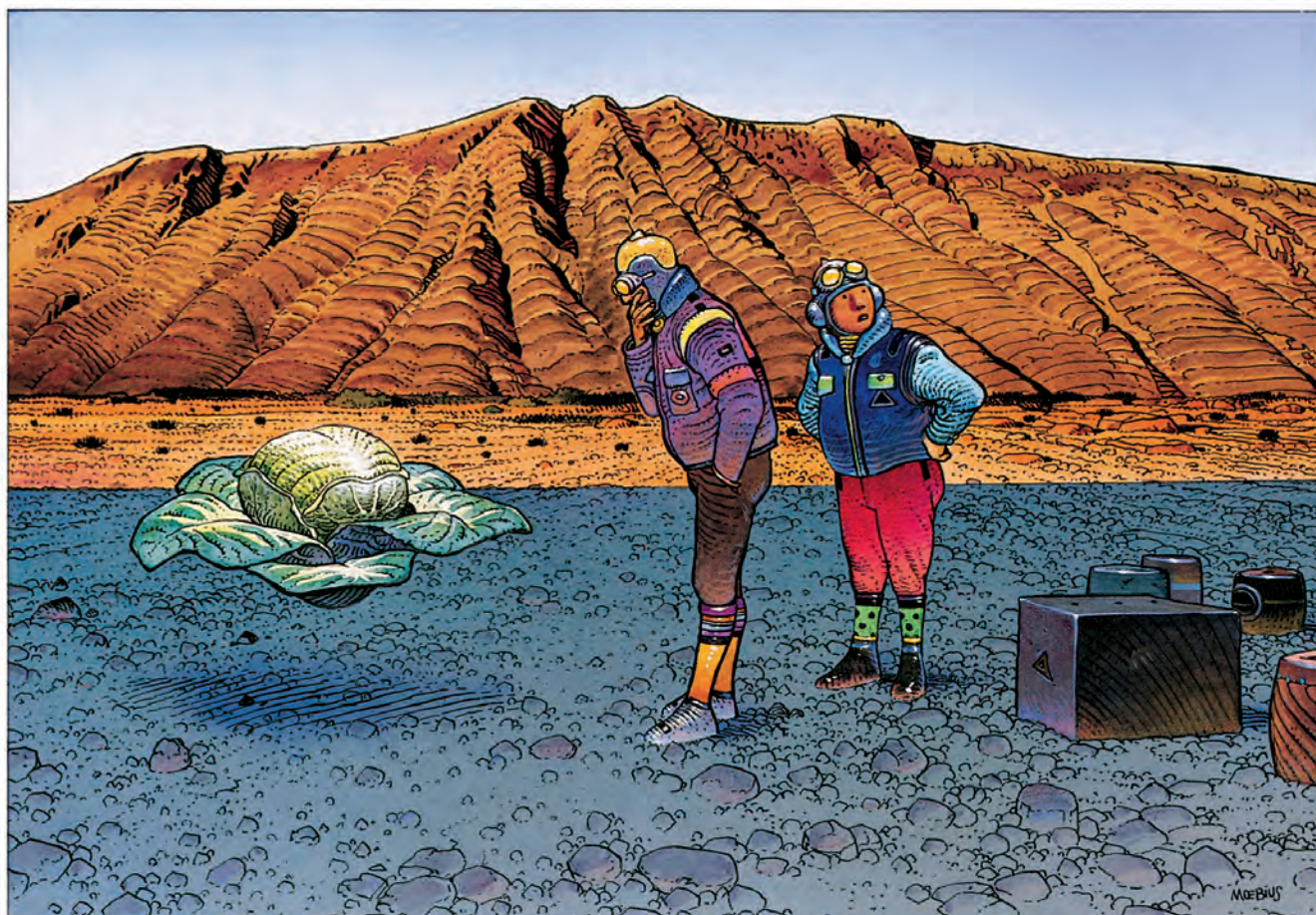
Атана, чији су се женски атрибути истакли, види да је бића с великим носевима сматрају за богињу. Сурлаши конформистички одбацују своју људску природу. Лица скривеног иза маске, они покривају тела безобличном одећом како би се заштитили од болести и ушли у конфликт с Патернијом. Само име тог побеснелог божанства односи се на патријархалног Бога трију религија заснованих на Књизи, која, када се сувише буквално тумачи, надахњује пуританизам који оставља мало места за лични развој.

Преко снова до преображаја

Док се Патернија супротставља Атану и Стелу, настојећи парадоксално да их уједини како би их лакше уништила, двоје љубавника коначно су поново уједињени снагом сна, том магичном манифестацијом својственом свим живим бићима, често несвесни његове

духовне снаге. „Овде видимо на делу способност сваке јединке да прелази читаве паралелне универзуме како би створила свет, свој свет, али не помоћу неких механичких направа, већ захваљујући магијској моћи сна”⁸, објасниће једном приликом Мебијус. Прича *Сра* дефинитивно затвара циклус *Егене* сликом успона налик оној којом се затвара *На звезди*, као да је слика Мебијусове траке послужила као надахнуће за наративни оквир ове приче у пет делова.

Сурлаши, Стел и Атан нашли су се поново под Мебијусовим пером још у пет прича које излазе из оквира циклуса *Егене*. Тако налазимо наша два свемирска механичара у свом првом појављивању док истражују непознате светове или пристижу у помоћ свемирским бродовима у квару. Међу свим тим пустоловинама без сумње је најупечатљивија *Планета Бис*, која се први пут појављује 1990. године у специјалном броју америчког стрип-магазина *Concrete*, објављеном поводом Дана Земље. Овим немим стрипом Мебијус се поново враћа очаравајућој поезији *Арзака*. Поигравајући се темом преображаја, уметник увлачи читаоца у ослобађајући транс којим овладавају ониричке визије.

Није онда никакво чудо што су те фасцинантне слике *Планете Бис* пробудиле у Мебијусу жељу да у сарадњи са Жофријем Никеом реализује краткометражни 3Д анимиран филм, поводом ретроспективе *Moebius-Transe-Forme*, представљене у Фондацији *Карџије* у Паризу 2010. године. Тај филм био је један од последњих пројеката уметника, који је преминуо у Паризу 10. марта 2012.

Читајући изнова све те приче, једна реч која се више пута понавља делује као да нам открива један очигледан мотив: „репарирати/поправити“. Поправке на машинама које изводи Стел сигурно да су одјек раних детињих јада уметника, као кад му је нестала мала црвена подморница коју му је поклонила мама. Али ово психоаналитичко ишчитавање не описује број-

не коментаре који *Свеј Егене* такође може изазвати.

По речнику, тај глагол значи „поправити, довести у исправно стање, успоставити, надокнадити штету, измирити, избрисати“. У вајарству се користи кад се турпијом желе „исполирати неки груби елементи или уклонити грешке“. У витештву, то је синоним за „исправљање грешака“. Коначно, у мистичком смислу, то би значило „бити духовно регенерисан“. Смисао те речи се множи у бескрај и тако оставља читаоцу слободу да је тумачи онако како он прихвата ово фасцинантно дело уметника које ће остати заувек као светионик и трагач за звездама.

Беноа Мушар

СВЕТ ЕДЕНЕ

НА ЗВЕЗДИ

НА СТИРИНКСУ
ЈЕ „ГОСПОДА-
РА СТАЗА“ ЗА-
ДЕСИО КВАР.

СТЕЛЕ!
ВИДИШ ЛИ
НЕШТО?

НЕ!

ДЕЛУЈЕ ДА ЈЕ СВЕ НА МЕСТУ...
РУНЕЛИ СУ ФИНО ЗАТЕГНУТИ... ТРЕКИДАЧ
БРЗИНЕ ЈЕ НА СВОМ МЕСТУ...

АЈАЈ!
ЛОШЕ ЈЕ ТО!

ХМ, ДА... МОРАЋУ ДА СЕ СТУПИМ
СВЕ ДО ЈЕЗГРА!

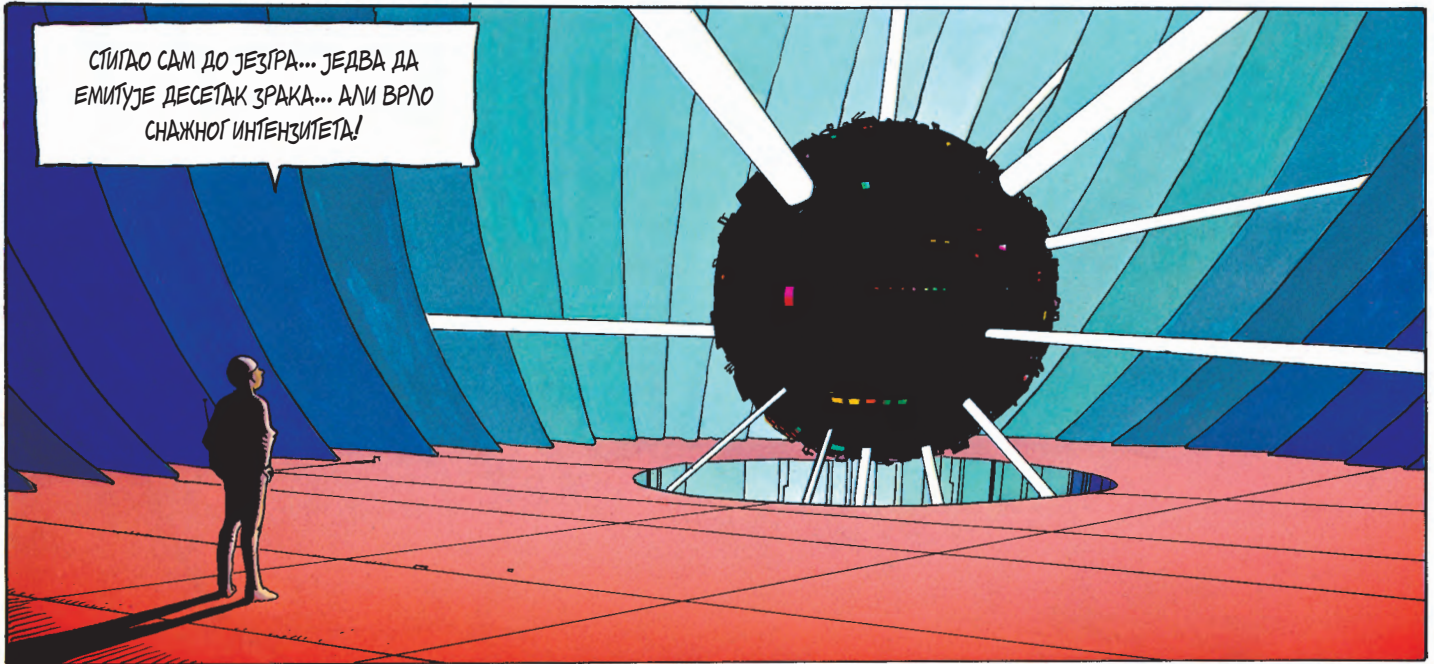
ЧУВАЈ СЕ, СТЕЛЕ! ЗНАШ ДОБРО
КОЛИКО ТА ЈЕЗГРА УМЕЈУ ДА БУДУ
НЕПРЕДВИДЛИВА!

ТУ САМ... ПРИЛИЧНО ЈЕ
СНАЖНА РАДИЈАЦИЈА...
ДА ЛИ ЈОШ УВЕК ЧУЈЕШ?

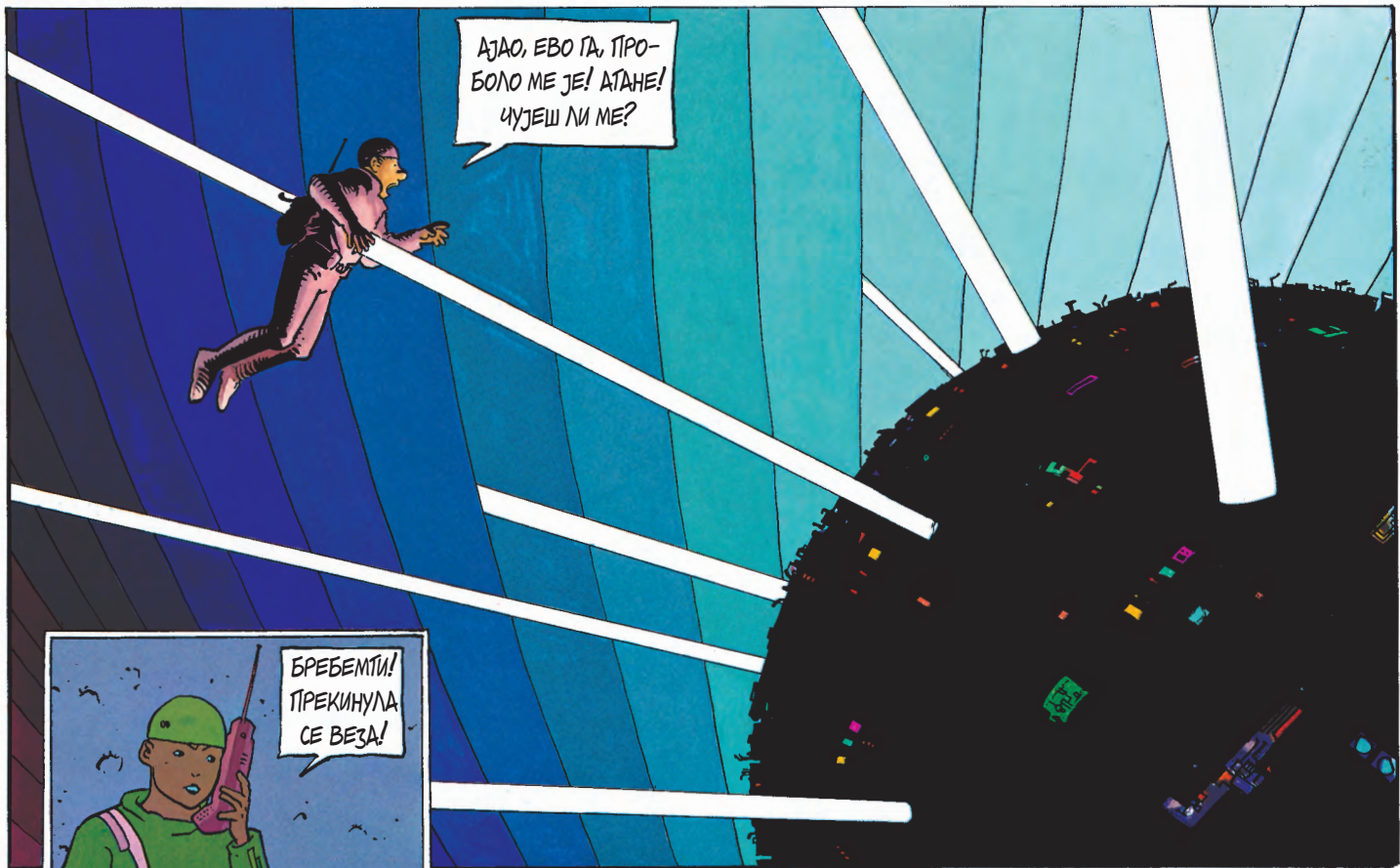

ДА, МАДА ЈЕ СИГНАЛ СВЕ
СЛАБИЈИ... САМО ОТПРЕЗНО!

СТИГАО САМ ДО ЈЕЗГРА... ЈЕДВА ДА
ЕМИТУЈЕ ДЕСЕТАК ЗРАКА... АЛИ ВРЛО
СНАЖНОГ ИНТЕНЗИТЕТА!

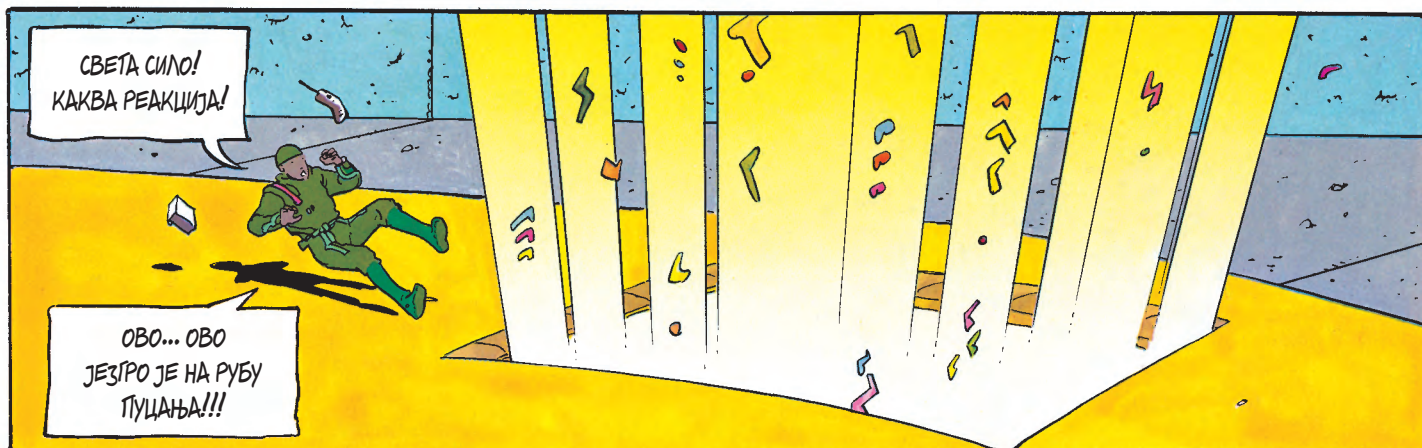
АЈАО, ЕВО ГА, ПРО-
БОЛО МЕ ЈЕ! АТАНЕ!
ЧУЈЕШ ЛИ МЕ?

БРЕБЕНТИ!
ПРЕКИНУЛА
СЕ ВЕЗА!

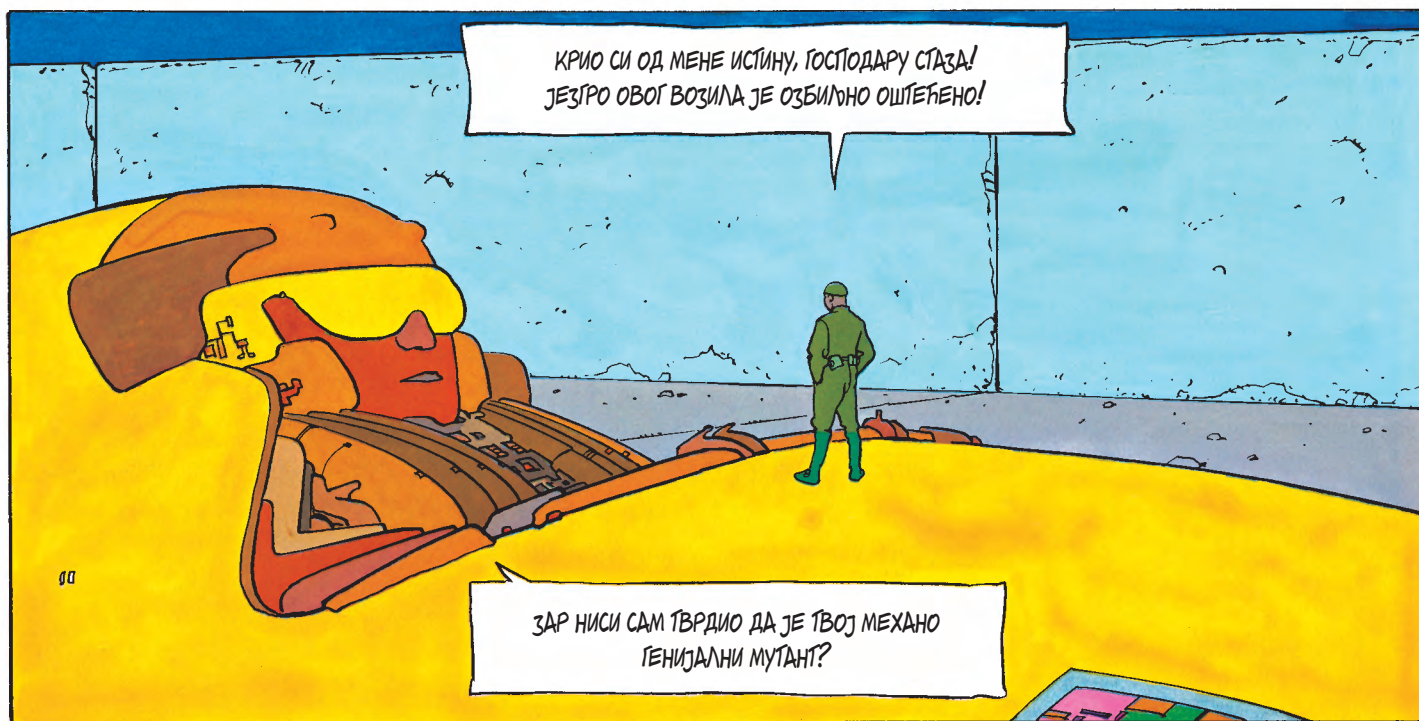

MOEBIUS 2

СВЕТА СИЛО!
КАКВА РЕАКЦИЈА!

ОВО... ОВО
ЈЕЗГРО ЈЕ НА РУБУ
ПУЦАЊА!!!

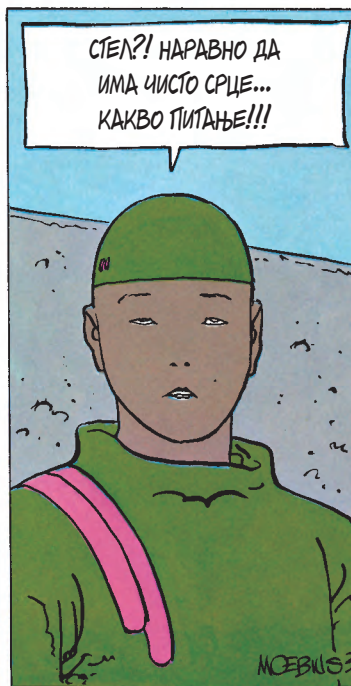
КРИО СИ ОД МЕНЕ ИСТИНУ, ГОСПОДАРУ СТАЗА!
ЈЕЗГРО ОВОГ ВОЗИЛА ЈЕ ОЗБИЛНО ОШТЕЂЕНО!

ЗАР НИСИ САМ ТВРДИО ДА ЈЕ ТВОЈ МЕХАНО
ГЕНИЈАЛНИ МУТАНТ?

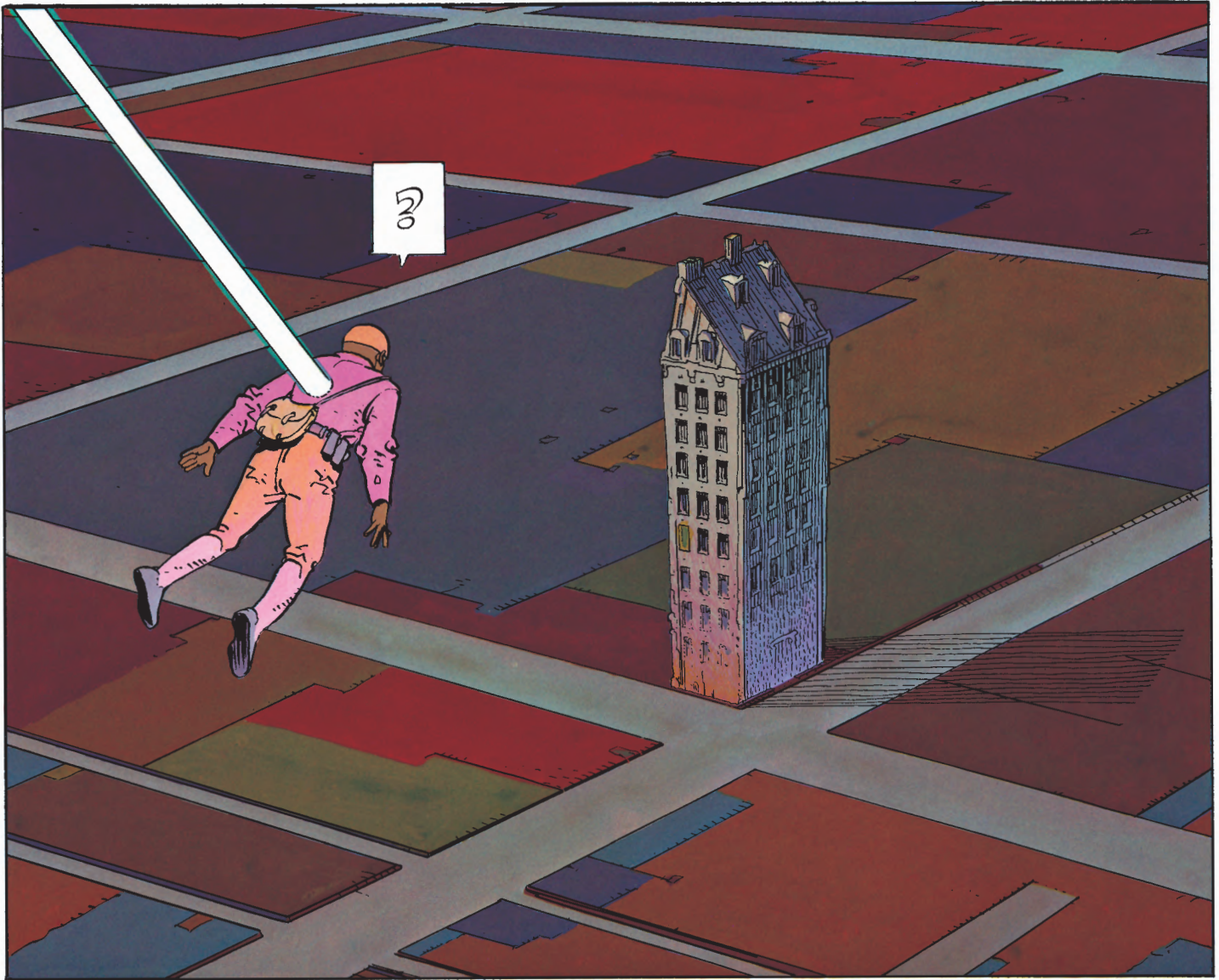

ХМММ... ДА... АЛИ САД ТИ ВИШЕ НЕ ТРЕБА МЕХАНО... ВЕЋ ПСИХО!
ВЕРОВАТНО И САМ СХВАТАШ ДА ЈЕ БИЛО ПРОПУСТА У
МЕНТАЛНОМ ОДРЖАВАЊУ...

ДА... ТО ЈЕ ТАЧНО... ПОСТОЈИ МАЛИ ПРОБЛЕМ... АЛИ
УДВОСТРУЧИЋУ ВАМ НАДНИЦЕ... А АКО ТВОЈ МЕХАНО ИМА
ЧИСТО СРЦЕ, СНАБИ ЋЕ СЕ БЕЗ ПРОБЛЕМА...

СТЕЛ?! НАРАВНО ДА
ИМА ЧИСТО СРЦЕ...
КАКВО ПИТАЊЕ!!!

?

?!
oo

ДЕТИНИ ЯЦАЈ!

MOEBIUS 4

ТО ЈЕ ТО! РАДИ! БРАВО, ХУМАНО! ТВОЈ МЕХАНО ЈЕ СТВАРНО ГЕНИЈЕ!!!

БРРРММММММММ

И СРЦЕ МУ ЈЕ ОСТАЛО ЧИСТО.

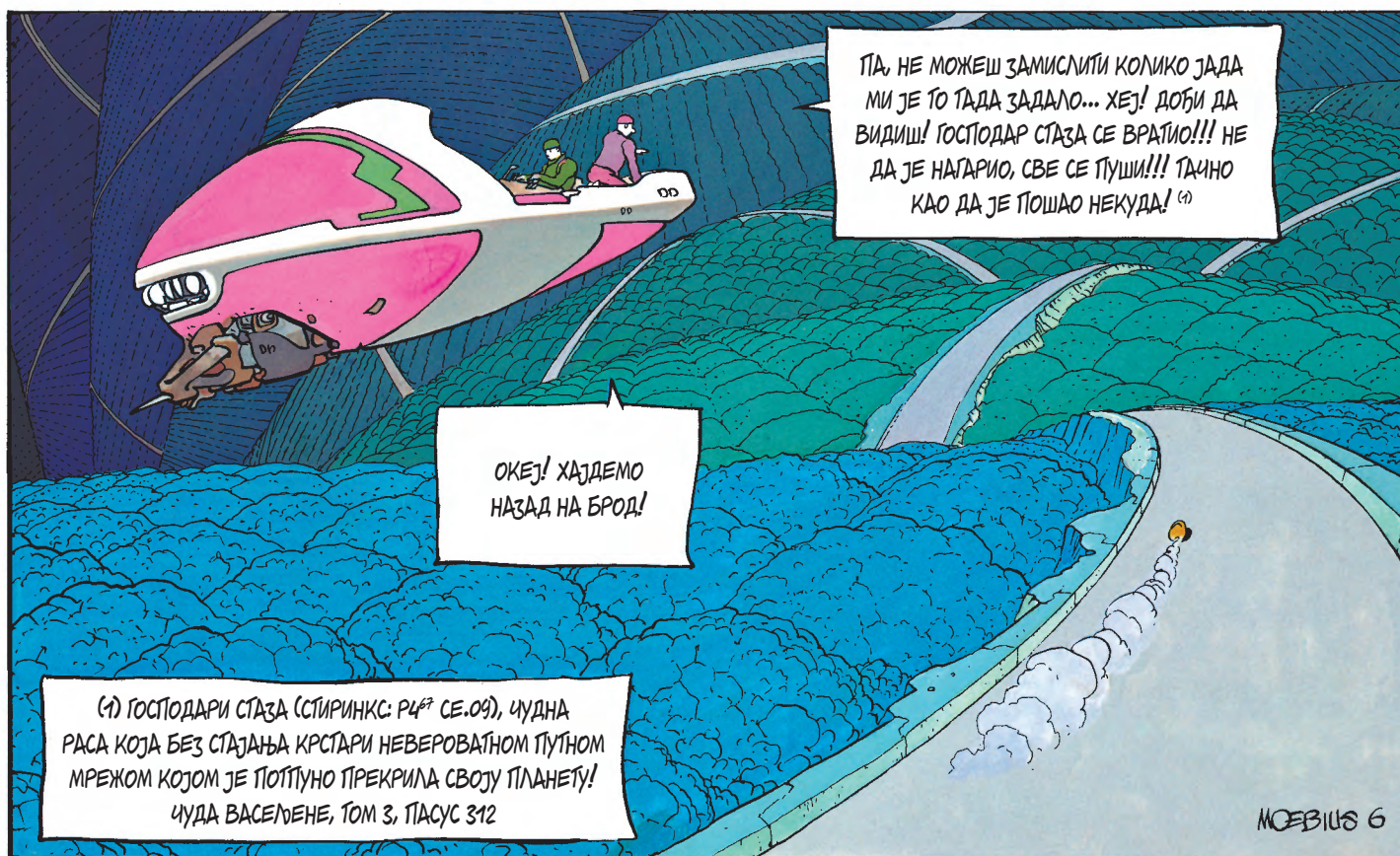
ТА... ГДЕ ЈЕ БИО КВАР?

ЂА... СТАРА ПРИЧА ИЗ ДАВНИНА... СВАКО ИМА СВОЈЕ РАНЕ ЈАДЕ, ТА ЧАК И ГОСПОДАР СТАЗА!

ВИДИ, НА ПРИМЕР, МЕНЕ... КАД САМ БИО ДЕТЕ, ДОБИО САМ ЛЕТУ ЦРВЕНО-БЕЛУ ПОДМОРНИЦУ... И ОНДА СЕ ПОКВАРИЛА...

И ШТА ОНДА?!

ТА, НЕ МОЖЕШ ЗАМИСЛИТИ КОЛИКО ЈАДА МИ ЈЕ ТО ТАДА ЗАДАЛО... ХЕЈ! ДОБИ ДА ВИДИШ! ГОСПОДАР СТАЗА СЕ ВРАТИО!!! НЕ ДА ЈЕ НАГАРИО, СВЕ СЕ ПУШИ!!! ТАЧНО КАО ДА ЈЕ ПОШАО НЕКУДА! (1)

ОКЕЈ! ХАЈДЕМО НАЗАД НА БРОД!

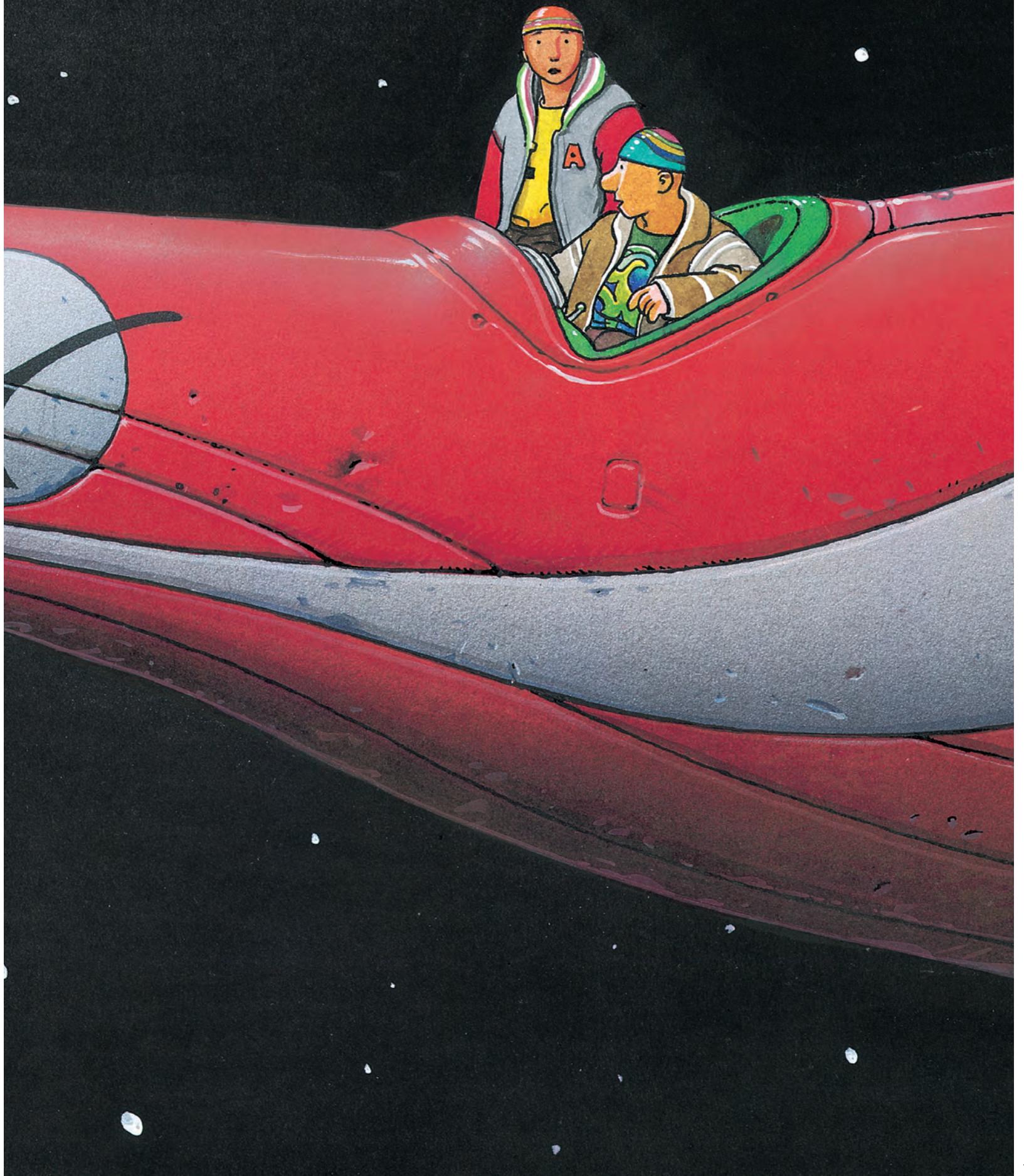
(1) ГОСПОДАРИ СТАЗА (СТИРИНКС: Р477 СЕ.09), ЧУДНА РАСА КОЈА БЕЗ СТАЈАЊА КРСТАРИ НЕВЕРОВАТНОМ ПЛУТНОМ МРЕЖОМ КОЈОМ ЈЕ ПОТПУНО ПРЕКРИЛА СВОЈУ ПЛАНЕТУ! ЧУДА ВАСЕЛЕНЕ, ТОМ 3, ПАСУС 312

MOEBIUS 6

НА ЗВЕЗДИ

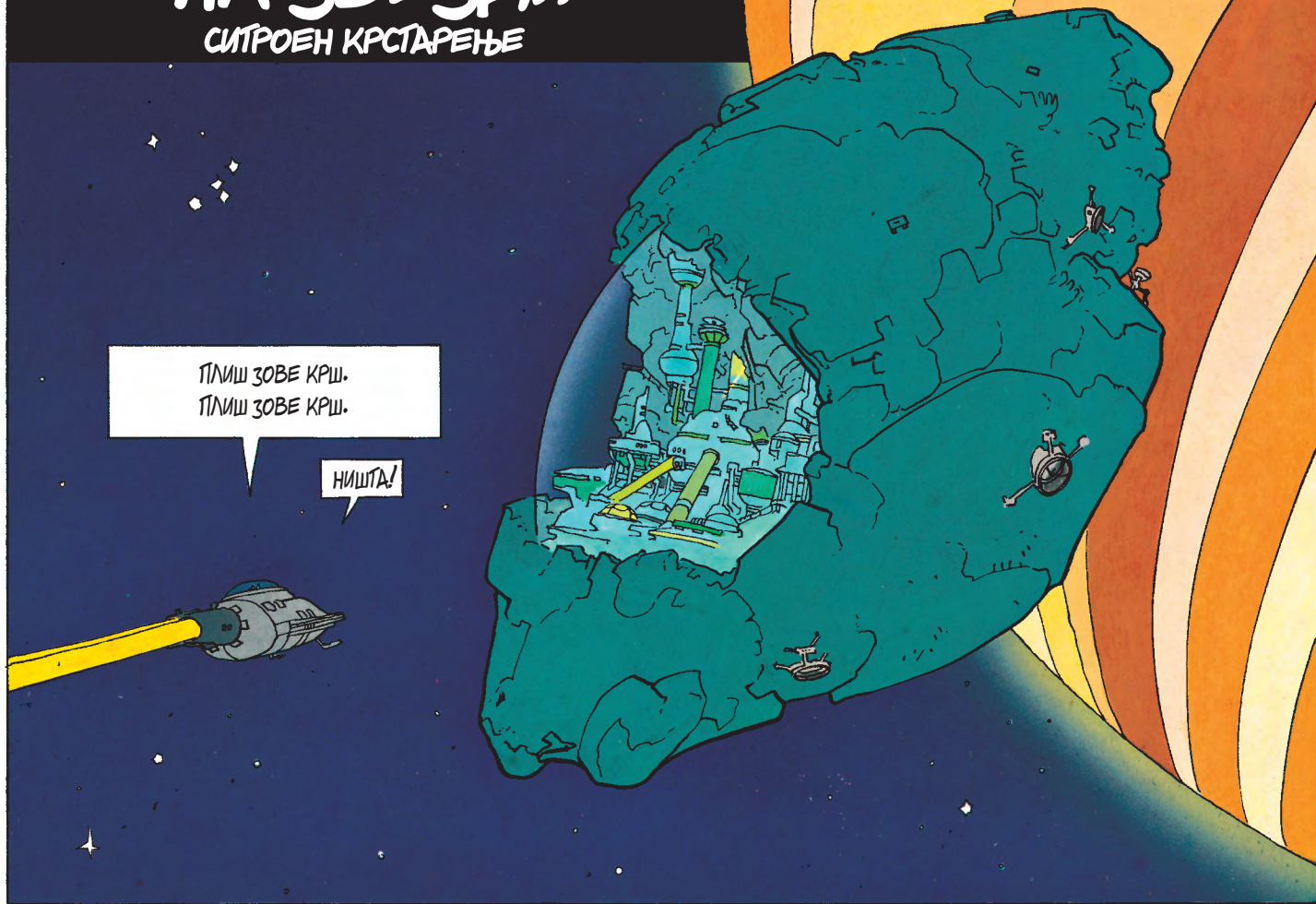

НА ЗВЕЗДИ

СИТРОЕН КРСТАРЕЊЕ

ПЛИШ ЗОВЕ КРШ.
ПЛИШ ЗОВЕ КРШ.

НИШТА!

СЕДАМДЕСЕТ САТИ КАКО НЕ ОДГОВАРАЈУ... ТО ПРОСТО НИЈЕ МОГУЋЕ!

